

VIA CRUCIS 2026

Introducció i motivació del Via Crucis en l'Any Jubilar de sant Francesc d'Assís.

Aquest any 2026 ha estat indulgenciat pel papa Lleó XIV per raó del vuitè centenari de la mort de sant Francesc d'Assís. Pròpiament, no es pot dir que la pràctica del Via Crucis s'origini en sant Francesc, però l'Ordre dels Fra Menors en fan una divulgació universal des dels primers temps. També influí molt que als franciscans els fos confiada la Custòdia dels Llocs Sants a Terra Santa. De fet, la praxi devota del Via Crucis tingué el seu origen a Jerusalem. També és cert que la invocació: *Us adorem, oh Crist, i us beneïm, perquè amb la vostra santa creu heu redimit el món* era molt estimada i divulgada per sant Francesc i freqüentment emprada pels seus germans. És un verset responsorial repetit i entranyable entre nosaltres. Els antics peregrins a Jerusalem, tot fent el camí de la creu, es prosternaven 14 vegades per adorar els sofriments de Crist. A poc a poc van donar motiu i contingut a cada estació.

Com que no tothom podia viatjar a Terra Santa, els franciscans van començar a reproduir el "camí de Jerusalem" a les seves esglésies i convents a Europa. Això va permetre que els fidels fessin el recorregut espiritualment sense sortir de la seva ciutat. La forma definitiva del via crucis va ser obra de sant Lleonard de Porto Maurizio que, per cert, va ser deixeble del beat Bonaventura de Riudoms.

Per a sant Francesc, la contemplació de la Passió no era només un record històric, sinó un camí de conversió i unió amb el patiment de Crist. Aquesta visió va impregnar el via crucis, convertint-lo en una pràctica d'amor profund i humilitat. Unim-nos als seus sentiments i conviccions en la contemplació de la passió i mort del Senyor en el via crucis.

L'any 1205, mentre sant Francesc pregava a la petita església enrunada de Sant Damià, va tenir una experiència mística davant d'un crucifix d'estil bizantí. Segons la tradició, la figura de Crist li va parlar dient-li: "Francesc, ves i repara la meva casa que, com

veus, s'està ensorrant". Aquest fet va marcar l'inici de la seva conversió i la seva missió religiosa.

El via crucis que us presentem a continuació està inspirat en l'espiritualitat franciscana. Es recomana una pausa de silenci després de cada estació. També, si és possible, escoltar un cant adient del disc *El meu memorial* de Canta la Teva Fe. Seria molt bonic, al final del via crucis, que els fidels tinguessin el text del Càntic de les criatures i el proclamessin com a himne de lloança.

Primera estació: Jesús és condemnat a mort

Us adorem, oh Crist, i us beneïm.

R/. Perquè amb la vostra santa creu heu redimit el món.

Meditació

Mira el teu Senyor, germà meu. Ell, que és el Jutge de tota la terra, es deixa jutjar per homes pecadors. Està en silenci. No crida, no es defensa, no acusa ningú. Esdevé com un anyell portat a l'escorxador. Francesc ens diria: "*Mira la joia de la vertadera obediència: acceptar ser condemnat pel món per ser lliure en l'amor de Déu*". Per a sant Francesc, aquesta estació és la prova de la perfecta alegria. Ell ensenyava als seus frares que la pau no es troba quan tothom ens aplaudeix, sinó quan som capaços de rebre insults, menyspreus o condemnes injustes amb el cor en pau, tal com ho va fer Jesús davant Pilat. Sant Francesc deia que si som expulsats, insultats o condemnats injustament per aquells a qui estimem, i ho suportem amb paciència i alegria sense parlar malament del germà, aquí hi ha la perfecta alegria. L'alegria pura de l'amor, el seu goig més íntim, Estimar m'és goig i recompensa.

Pregària inspirada en sant Francesc

Altíssim, omnipotent i bon Senyor, dona'm la gràcia de no jutjar mai els meus germans, així com Tu no vas jutjar els qui et condemnaven. Ensenya'm el valor del silenci quan la meva supèrbia vulgui cridar. Que la meva única defensa sigui la teva misericòrdia, i que accepti amb pau les creus que el món em posi, sabent que Tu vas caminar primer per aquest camí de perdó. Senyor meu i Déu meu!

O bé:

Pregària de sant Francesc (literal)

Déu altíssim i gloriós, il·lumineu les tenebres del meu cor i doneu-me una fe recta, una esperança certa i una caritat perfecta. Doneu-me també, Senyor, la saviesa i el coneixement necessaris perquè accomplixi el vostre sant i ver manament.

Tingueu pietat de nosaltres, Senyor

R/. Tingueu-ne pietat. Oh Santa Mare, en mon cor fixeu les llagues de Jesús clavat en creu.

Segona estació: Jesús pren la creu

Us adorem, oh Crist, i us beneïm.

R/. Perquè amb la vostra santa creu heu redimit el món.

Meditació

Mira, germà meu, com el Senyor de la Glòria no rebutja la Creu. Ell, que és el Creador del sol i de les estrelles, es fa tan petit i tan pobre que l'única possessió que accepta és aquest tros de fusta pesada.

Sant Francesc ens diria: "No ploreu només pel dolor de Jesús, sinó ploreu d'alegria perquè l'Amor ha trobat la seva manera de dir-nos que ens estima fins a l'extrem". Per a sant Francesc, la Creu no és un càstig, és el privilegi de la pobresa. Jesús ho deixa tot per anar nu a la Creu, i així ens ensenya que només els qui no tenen res són prou lliures per abraçar-ho tot.

Quan tu sentis el pes de la teva pròpia creu —la malaltia, la solitud o el cansament— recorda que no la portes sol. El germà Jesús la va tocar primer per fer-la suau, per convertir el ferro en pau i la fusta en vida.

Pregària inspirada en sant Francesc

Altíssim i gloriós Déu, il·lumina les tenebres del meu cor. Dona'm una fe recta, una esperança certa i una caritat perfecta per acceptar la meua creu cada dia. Que jo no busqui ser consolat, sinó consolar; que no busqui ser estimat, sinó estimar. Perquè és donant que rebem, i és morint a nosaltres mateixos que naixem a la Vida Eterna.

Tingueu pietat de nosaltres, Senyor

R/. Tingueu-ne pietat. Oh Santa Mare, en mon cor fixeiu les llagues de Jesús clavat en creu.

Tercera estació: Jesús cau per primera vegada

Us adorem, oh Crist, i us beneïm.

R/. Perquè amb la vostra santa creu heu redimit el món.

Meditació

Mira, germà, com el Senyor de tota la creació, aquell que sosté els astres i dona alè a cada criatura, jau ara a terra, barrejat amb la pols del camí. No ha caigut per debilitat de la seva divinitat, sinó per l'excés d'un amor que ha volgut fer-se tan petit com nosaltres, fins a tocar el fang. Contemplant el Senyor de bocaterrosa, cal que ens compadim infinitament per tots aquells que la vida i la història ha fet caure i no tenen força per alçar-se. Posem-hi noms: els infants de Gaza que no tenen casa, ni escola, ni lloc per jugar; la població civil del Líban, caiguts per viure sota la por i l'amenaça de la guerra. I també als confins d'Europa, a Ucraïna i Rússia, i a tants altres llocs del món on la violència destrueix la vida de moltes famílies. Preguem en aquesta estació perquè ben aviat arriba la bona notícia de la pau i el final de les guerres.

Pregària inspirada en sant Francesc

Altíssim i omnipotent Senyor, que vas proclamar benaurats els qui estimen i treballen per la pau. Us demanem que el vostre Esperit sembri la pau en el cor de tots els governants del món, per tal que s'adonin que amb la guerra es perd tot i amb la pau es guanya tot. I a mi, servent vostre, feu-me servidor de la vostra pau.

Tingueu pietat de nosaltres, Senyor

R/. Tingueu-ne pietat. Oh Santa Mare, en mon cor fixeiu les llagues de Jesús clavat en creu.

Quarta Estació: Jesús es troba amb la seva Mare

Us adorem, oh Crist, i us beneïm.

R/. Perquè amb la vostra santa creu heu redimit el món.

Meditació

Atura't un moment, germà, i contempla aquest silenci. No calen paraules entre el Fill i la Mare. Sant Francesc, que estimava la Verge Maria amb una caritat indicible i la va anomenar Senyora, Reina i Mare, veuria en aquesta trobada el cim de la humilitat.

Sant Francesc ens recordaria que Maria és la Serventa pobre del Senyor que va acceptar el pla de Déu sense reserves. En aquest camí cap al Calvari, ella no aparta la vista de la Creu. No busca estalviar-se el dolor, sinó que es fa una amb el seu Fill. Mira com es miren: és la trobada de dos cors que bateguen al mateix ritme que la voluntat del Pare. Si tu avui sents que el teu cor està trencat, busca Maria. Ella, que va veure el seu Fill carregat amb la creu, sap com agafar la teva mà i ensenyar-te que, enmig del sofriment, l'Amor de Déu sempre hi és present.

Pregària de sant Francesc

Salve, Senyora, santa Reina, santa Mare de Déu, Maria, Tu, en qui hi hagué i hi ha tota la plenitud de la gràcia i tot el bé. Salve, palau seu; salve, tabernacle seu; salve, casa seva; salve, vestidura seva; salve, serventa seva; salve, Mare seva!

Feu, Senyora, que com vós, sapiguem trobar Jesús en les nostres creus diàries i que mai no ens falti la vostra companyia en el camí.

Tingueu pietat de nosaltres, Senyor

R/. Tingueu-ne pietat. Oh Santa Mare, en mon cor fixeu les llagues de Jesús clavats en creu.

Cinquena estació: Simó de Cirene ajuda Jesús a portar la creu

Us adorem, oh Crist, i us beneïm.

R/. Perquè amb la vostra santa creu heu redimit el món.

Meditació

Mira aquest home, el Cireneu, que venia del camp, cansat de la seva feina, i de cop és cridat a compartir el pes més gran de la història. Sant Francesc ens diria: "No siguis un estrany per al teu germà que pateix; fes-te el seu Cireneu".

Per a Francesc, ser menor, com ell anomenava els seus frares, significava precisament això: posar l'espatlla sota la creu de l'altre sense demanar res a canvi. Ell mateix, quan abraçava els leprosos o quan demanava perdó per les faltes dels seus companys, es convertia en Simó de Cirene.

Quan tu ajudes algú que està trist, malalt o cansat, no només estàs ajudant un ésser humà: estàs alleujant el pes de la Creu del mateix Crist. En la fraternitat franciscana, el "pes" de l'altre no és una càrrega, sinó un do que ens uneix a Déu.

Pregària de sant Francesc

Senyor, feu de mi un instrument de la vostra pau. Que on hi hagi desesperació, jo hi porti l'esperança; on hi hagi tristesa, jo hi porti l'alegria. Que jo no cerqui tant de ser consolat, com de consolar; de ser comprès, com de comprendre; de ser estimat, com d'estimar. Perquè és donant que hom rep, i és ajudant el germà que et trobem a Tu.

Tingueu pietat de nosaltres, Senyor

R/. Tingueu-ne pietat. Oh Santa Mare, en mon cor fixeu les llagues de Jesús clavats en creu.

Sisena estació: La Verònica eixuga el rostre de Jesús

Us adorem, oh Crist, i us beneïm.

R/. Perquè amb la vostra santa creu heu redimit el món.

Meditació

Fixa't en la valentia d'aquesta dona. Enmig de la gentada que crida i dels soldats que empenyen, ella només veu una cosa: un rostre brut de sang, suor i pols que necessita consol. Sant Francesc ens diria: "No busquis Déu en les altures, busca'l en el rostre desfigurat del teu germà leprós, del pobre i de l'ignorat".

Per a sant Francesc, la Verònica som cadascun de nosaltres quan ens atrevim a apropar-nos al patiment sense por. Ell va viure la seva pròpia "estació de la Verònica"

el dia que va baixar del cavall per abraçar i besar un leprós; en aquell moment, el rostre del malalt es va transformar per a ell en el rostre de Crist.

El miracle d'aquesta estació no és només que el rostre de Jesús quedi gravat en el vel, sinó que la seva imatge quedi gravada en el nostre cor. Francesc volia ser un mirall de Crist, i la Verònica ens ensenya que amb un gest tan senzill com eixugar una llàgrima, estem netejant el rostre del mateix Senyor. Com canta Mn. Joan Àguila: Eixuga el rostre del Senyor i el teu vel serà la icona més bonica de l'Amor: Verònica!

Pregària inspirada en sant Francesc

Altíssim, omnipotent i bon Senyor, doneu-me uns ulls nous per reconèixer-te en cada persona que trobi pel camí. Que la meua vida sigui com el vel de la Verònica: neta i humil, per tal que tothom qui em miri no em vegi a mi, sinó que pugui endevinar en mi els traços de la teva bondat i de la teva pau. Senyor meu i Déu meu!

Tingueu pietat de nosaltres, Senyor

R/. Tingueu-ne pietat. Oh Santa Mare, en mon cor fixeu les llagues de Jesús clavats en creu.

Setena Estació: Jesús cau per segona vegada

Us adorem, oh Crist, i us beneïm.

R/. Perquè amb la vostra santa creu heu redimit el món.

Meditació

Mira el teu Senyor a terra, de nou. El cos ja no respon, la pols del camí se li enganxa a les ferides i el pes de la fusta sembla guanyar la partida. Sant Francesc, que es considerava el més petit i pecador de tots, ens diria: "No tinguis por de caure, germà meu, perquè fins i tot el Fill de Déu va voler tastar la feblesa de la terra".

Per a sant Francesc, les nostres caigudes i els nostres fracassos no són el final, sinó el lloc on trobem la veritable alegria. Ell ens ensenyava que la perfecció no consisteix a no caure mai, sinó a tenir la humilitat de tornar-nos a aixecar una vegada i una altra, confiant només en la gràcia de Déu i no en les nostres forces.

Quan et sentis abatut per les teves pròpies febleses, mira Jesús a terra. Ell no es queda allà per derrotisme, sinó que s'aixeca per amor a tu. Sant Francesc deia que hem de ser com "cucs de terra" per la nostra petitesa, però amb el cor posat en el cel. Aquesta segona caiguda ens ensenya que el camí de la Creu és un camí de perseverança, on cada vegada que ens aixequem, som més a prop del cor de Déu.

Pregària inspirada en sant Francesc

Oh Senyor, vós que coneixeu la meua fragilitat i sabeu que soc pols i cendra, ajudeu-me quan les forces m'abandonin. Que la vostra caiguda sigui el meu suport i el vostre esforç la meua esperança. No permeteu que em quedi a terra lamentant les meves faltes, sinó que, amb la vostra mà, em pugui aixecar sempre per continuar servint-vos amb alegria i humilitat.

Tingueu pietat de nosaltres, Senyor

R/. Tingueu-ne pietat. Oh Santa Mare, en mon cor fixeu les llagues de Jesús clavat en creu.

Vuitena estació: Jesús consola les dones de Jerusalem

Us adorem, oh Crist, i us beneïm.

R/. Perquè amb la vostra santa creu heu redimit el món.

Meditació

Atura't a mirar aquestes dones que ploren al costat del camí. Jesús, tot i estar a punt de morir, no es tanca en el seu propi sofriment, sinó que s'atura per consolar-les. Sant Francesc, que es desfeia en llàgrimes contemplant la Passió, ens diria: "No ploreu només pel que em veieu patir a mi, sinó ploreu per vosaltres mateixos i per la duresa del vostre cor".

Per a sant Francesc, la veritable compassió no és un sentiment passiu. Ell no volia que els seus frares fossin homes de trista figura, sinó que visquessin una "perfecta alegria" nascuda de la conversió. Jesús ens ensenya aquí que el nostre dolor ha de servir per obrir els ulls a les nostres pròpies faltes i a les necessitats dels qui ens envolten.

Sant Francesc deia que hem de ser mares els uns dels altres, alimentant i cuidant el germà amb l'esperit de Crist. Consolar no és només dir paraules boniques, sinó fer

com Jesús: Oblidar-se d'un mateix per donar vida a l'altre. En aquesta estació, el Crist de la Creu ens demana que les nostres llàgrimes es converteixin en obres de pau, de justícia i de fraternitat amb tota la humanitat sofrent.

Pregària inspirada en sant Francesc

Oh Altíssim, feu que jo no cerqui tant de ser consolat, com de consolar; de ser comprès, com de comprendre; de ser estimat, com d'estimar. Doneu-me un cor de carn que sàpiga plorar amb els qui ploren, però també una mà ferma per aixecar els qui estan caiguts. Que les meves llàgrimes no siguin buides, sinó que brollin d'un cor que vol assemblar-se al vostre, Senyor meu i Déu meu.

Tingueu pietat de nosaltres, Senyor

R/. Tingueu-ne pietat. Oh Santa Mare, en mon cor fixeu les llagues de Jesús clavats en creu.

Novena estació: Jesús cau per tercera vegada

Us adorem, oh Crist, i us beneïm.

R/. Perquè amb la vostra santa creu heu redimit el món.

Meditació

Mira el teu Senyor, germà meu, de bocaterrosa per tercera vegada. El seu cos ja no és més que una ferida oberta i el pes de la fusta sembla haver guanyat la batalla definitiva. Sant Francesc, que va passar els últims anys de la seva vida cec, malalt i sofrent, ens diria: "No et desesperis quan arribis al teu límit, perquè és exactament en la teva feblesa on Déu mostra la seva força".

Per a sant Francesc, aquesta tercera caiguda representa l'abaixament total. Jesús ho ha donat tot: la seva sang, la seva força i, ara, fins i tot el seu alè. Però fixa't bé: encara s'aixeca. No ho fa per orgull, sinó per l'amor que el crema per dins i per l'obediència al Pare.

Sant Francesc ens ensenyava que la vida espiritual no és un camí d'èxits, sinó un camí de tornar a començar. Ell deia als seus frares, fins i tot quan ja estava a punt de morir: "Comencem, germans, a servir el Senyor, perquè fins ara hem fet ben poca cosa". Aquesta estació ens recorda que, per moltes vegades que la vida ens tiri a terra,

l'esperit franciscà és el de l'esperança que no s'esgota mai, perquè es recolza en el braç de l'Altíssim.

Pregària inspirada en sant Francesc

Oh Senyor meu i Déu meu! Tu que vas tocar la pols del camí per darrera vegada abans de pujar a la Creu, dóna'm la gràcia de la constància. Que quan em senti derrotat pels meus pecats o aclaparat per les proves de la vida, recordi el teu esforç suprem. Que la meva única glòria sigui la teva creu, i la meva única força la teva caritat, per tal que mai no deixi de caminar cap a Tu, que ets el meu Tot.

Tingueu pietat de nosaltres, Senyor

R/. Tingueu-ne pietat. Oh Santa Mare, en mon cor fixeu les llagues de Jesús clavat en creu.

Desena estació: Jesús és despullat dels seus vestits

Us adorem, oh Crist, i us beneïm.

R/. Perquè amb la vostra santa creu heu redimit el món.

Meditació

Mira el teu Senyor, germà meu. Ja no li queda res. Els soldats li han tret la túnica, l'única cosa que posseïa. Sant Francesc, que es va despullar davant del bisbe d'Assís i del seu pare per dir: "D'ara endavant només diré: Pare nostre que sou en el cel", veuria en aquesta estació el triomf de la dama pobresa.

Jesús despullat ens ensenya que no necessitem res més que l'amor de Déu. Les ferides de Crist queden a la vista de tots; no s'amaga res, no es guarda res per a Ell mateix. Sant Francesc deia que hem de viure "sense res propi". Aquesta estació ens convida a treure'ns les vestidures de l'orgull, de l'egoisme i de les riqueses que ens pesen al cor. Quan estem nus de tot el que és superflu, finalment som prou lleugers per pujar a la Creu amb Ell i ser abraçats per la seva misericòrdia.

Pregària inspirada en sant Francesc

Oh Senyor meu Jesucrist, que vas voler morir nu a la Creu per amor meu, dóna'm la gràcia de desitjar només la teva santa pobresa. Treu-me el vestit de la supèrbia i posa'm el de la humilitat. Que no busqui honors ni riqueses en aquest món, sinó que la meva

única joia sigui estar despullat de tot per posseir-te a Tu, que ets el meu Únic Bé i la meva Riquesa suficient.

O bé:

Lloat siguis, Senyor, pels que perdonen pel teu amor, i sostenen malaltia i tribulació. Benaurats els qui les aguanten en pau, perquè per tu, Altíssim, seran coronats.

Tingueu pietat de nosaltres, Senyor

R/. Tingueu-ne pietat. Oh Santa Mare, en mon cor fixeu les llagues de Jesús clavat en creu.

Onzena estació: Jesús és clavat a la creu

Us adorem, oh Crist, i us beneïm.

R/. Perquè amb la vostra santa creu heu redimit el món.

Meditació (segons les ferides d'amor de sant Francesc)

Escolta el so dels martells, germà meu. Cada cop és un "sí" de Jesús al Pare. Sant Francesc, que al mont Alvèrnia va rebre les mateixes llagues de Crist, ens diria: No miris els claus com a instruments de tortura, sinó com a segells d'una aliança eterna.

Per a sant Francesc, estar clavat a la Creu és el cim de l'obediència. Jesús no fuig, no es mou; es deixa fixar a la voluntat de Déu per no separar-se mai més de la humanitat. Sant Francesc buscava aquesta fixesa espiritual: estar tan unit a Crist que res del món el pogués apartar del seu Senyor.

Quan tu et sentis clavat per les teves limitacions, per una malaltia que no et deixa moure o per una situació que no pots canviar, recorda que és precisament en la immobilitat de la Creu on Jesús salva el món.

Pregària de sant Francesc

Que la força ardent i dolcíssima del teu amor, Senyor, absorbeixi el meu esperit i el separi de tot el que hi ha sota el cel, per tal que jo mori per amor del teu amor, ja que tu et vas dignar morir per amor del meu amor. Senyor meu i Déu meu!

Tingueu pietat de nosaltres, Senyor

R/. Tingueu-ne pietat. Oh Santa Mare, en mon cor fixeu les llagues de Jesús clavats en creu.

Dotzena estació: Jesús mor a la creu

Us adorem, oh Crist, i us beneïm.

R/. Perquè amb la vostra santa creu heu redimit el món.

Meditació

Mira el teu Senyor, germà meu. Està nu, crucificat i abandonat. Sant Francesc, quan contemplava la imatge del Crist crucificat, plorava amargament i deia: "L'Amor no és estimat!". Per a sant Francesc, la creu és el mirall on hem de mirar. Què hi veiem? Tota la Trinitat de Déu, del Pare que es dona en el Fill en l'amor de l'Esperit Sant. Només contemplant el Crist donant la vida per nosaltres s'entén l'abast del què significa "Déu és amor". Crist a la creu, amb una abraçada que ho conté tot i ho eleva tot, ho porta tot cap al Pare. En aquest moment, el cel i la terra s'uneixen.

Sant Francesc estimava tant aquesta unió que, al mont Alvèrnia, va demanar dues gràcies abans de morir: sentir en el seu cos el dolor de la Passió i sentir en el seu cor l'amor infinit que va portar Jesús a morir per nosaltres. El Senyor li va fer aquest do i les marques de la creu es van reproduir en el seu propi cos. Els seus primers germans, amb una gran tendresa, deien d'ell: "Al final, Aquell que estimava tant li va donar un cos semblant al seu".

Havent dit "tot s'ha acomplert", el Senyor donava el seu amor i el seu Esperit a l'Església. Tot l'amor donat, tota l'obediència viscuda. Més impossible. Que tant de bo també nosaltres al final de la vida puguem dir el que canta Mn. Joan Àguila:

Ell m'ha donat la vida,
m'ha salvat en el Fill,
m'ha cridat a seguir-lo,
m'ha donat el seu Esperit... i puc dir ben fort: Tot s'ha acomplert.

Pregària de sant Francesc

Us adorem, oh Senyor Jesucrist, aquí i en totes les vostres esglésies del món sencer, i us beneïm, perquè per la vostra santa creu has redimit el món. Que el meu cor s'encengui amb el foc del vostre sacrifici, que la meua vida sigui un cant de lloança al

vostre amor, i que en l'hora de la meva mort, la vostra creu sigui la meva llum, pau i penyora de vida eterna.

Tingueu pietat de nosaltres, Senyor

R/. Tingueu-ne pietat. Oh Santa Mare, en mon cor fixeu les llagues de Jesús clavat en creu.

Tretzena estació: Jesús és davallat de la creu i lliurat a la seva Mare

Us adorem, oh Crist, i us beneïm.

R/. Perquè amb la vostra santa creu heu redimit el món.

Meditació

Mira ara, germà meu, com el cos del Senyor ja no té pes; és lliurat a la seva Mare. Sant Francesc ens diria: "Contempla la pobresa de Jesús: Maria rep als seus braços: el seu Fill, que no va tenir on reclinar el cap en néixer, ara només té la falda de la seva Mare per descansar en morir".

Per a sant Francesc, Maria és el mirall de la perfecta obediència. Ella rep el cos de Jesús amb la mateixa humilitat amb què el va rebre a l'Anunciació. Sant Francesc veuria en aquesta estació la imatge de l'Església, que acull els ferits, els pobres i els qui han perdut la vida en les batalles del món.

Sant Francesc ens ensenyava a ser mares espirituals, portant Crist en el nostre cor i en el nostre cos a través de l'amor i d'una consciència pura. Quan tu agafes entre les mans el dolor d'un altre, quan consoles algú que ha perdut l'esperança, estàs fent el mateix gest que Maria: estàs bressant el Crist que pateix en el proïsme. En aquest davallament, la creu queda buida, però el cor de Maria —i el de sant Francesc— queda ple de la presència del Crucificat.

Pregària inspirada en sant Francesc

Altíssim i gloriós Déu, il·lumina les tenebres del meu cor. Dona'm una fe recta, una esperança certa i una caritat perfecta. Que en veure el teu cos desclavat, aprengui jo a desclavar-me de les meves supèrbies i a acollir-te en els braços de la meva petitesa. Que la meva vida sigui un mantell on tu puguis descansar. Amén.

Tingueu pietat de nosaltres, Senyor

R/. Tingueu-ne pietat. Oh Santa Mare, en mon cor fixeu les llagues de Jesús clavat en creu.

Catorzena estació: Jesús és posat al sepulcre.

Us adorem, oh Crist, i us beneïm.

R/. Perquè amb la vostra santa creu heu redimit el món.

Meditació

Mira, germà, com el cos del Senyor és posat en el sepulcre, i com la gran pedra rodola per tancar-lo. Mira, germà, la tristesa de les dones i el braç de Joan, el deixeble estimat, abraçant a la Mare acompanyant-la en el seu dolor. Silenci i l'ombra de la nit que cau. És la mare terra que acull el cos del Senyor, Vet aquí que aquell sepulcre estava cridat a ser bressol. Sant Francesc estimava la terra com una germana que ens sosté. Aquí, la terra s'obre per rebre el cos de Jesús. No és una presó, sinó un bressol on la Vida es prepara per esclatar. Sant Francesc ens ensenya que fins i tot en la foscor del sepulcre, Déu hi és present.

Pregària inspirada en sant Francesc

Senyor Jesús, que vas voler ser dipositat en la pau del sepulcre, ensenya'ns a saber esperar enmig de les nostres nits. Que quan tot sembli perdut i la pedra sembli massa pesant, recordem que tu estàs treballant en el silenci. Fes que la nostra vida sigui terra bona on la teva Paraula pugui germinar i donar fruit de vida eterna. Amén.

Tingueu pietat de nosaltres, Senyor

R/. Tingueu-ne pietat. Oh Santa Mare, en mon cor fixeu les llagues de Jesús clavat en creu.

Càntic de les criatures, de sant Francesc d'Assís

Altíssim totpoderós i bon Senyor, vostres són
 les llaors, la glòria, l'honor i tota benedicció.
 A Vós sol, Altíssim, se us adiu
 i cap home no és digne d'anomenar-vos.
 Lloat sigueu, Senyor amb totes les creatures
 especialment missenyor el germà sol,
 el qual és dia i per ell ens il·lumineu.
 I ell és bell i radiant amb gran esplendor,
 de Vós, Altíssim, porta significació.
 Lloat sigueu, Senyor meu,
 per la germana lluna i els estels,
 en el cel els heu fet clars, preciosos i bells.
 Lloat sigueu, Senyor meu, pel germà vent
 i per l'aire, l'ennuolat i el serè, i tot temps,
 pel qual a les vostres creatures doneu sosteniment.
 Lloat sigueu, Senyor meu, per la germana aigua,
 la qual és molt útil i humil i preciosa i casta.
 Lloat sigueu, Senyor meu, pel germà foc,
 pel qual ens il·lumineu de nit
 i és bell i juganer i robust i fort.
 Lloat sigueu, Senyor meu,
 per la germana nostra mare terra,
 la qual ens sosté i governa i produeix fruits diversos
 amb flors acolorides i herba.

Lloat sigueu, Senyor, per aquells que perdonen
 pel vostre amor,
 i aguanten malaltia i tribulació.
 Benaurats els qui les aguanten en pau,
 car de Vós, Altíssim, seran coronats.

Lloat sigueu, Senyor meu,
 per la nostra germana la mort corporal,
 de qui cap home vivent no pot escapar.
 Ai d'aquells que trobarà en pecats mortals!
 Benaurats aquells que trobarà
 en la vostra santíssima voluntat,
 car la mort segona no els farà mal.
 Lloeu i beneïu el meu Senyor,
 i doneu-li gràcies i serviu-lo amb gran humilitat.

Benedicció de sant Francesc a fra Lleó

Que el Senyor us beneeixi i us guardi,
us mostri la seva faç i us compadeixi de vosaltres.
Que giri el seu rostre cap a vosaltres
i us doni la pau.

Que el Senyor us beneeixi!